

F.t.l. vedr. påligning af indkomst- og formueskat til staten

Lovforslag nr. L 2. Fremsat den 7. oktober 1981 af Glistrup (FP), Pilgaard Andersen (FP), Arentoft (FP), Kirsten Jacobsen (FP), Askjær Jørgensen (FP), Nymann (FP), Ninna Pedersen (FP) og Thorndahl (FP)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven)

(Tilbageførsel af underskud)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 404 af 30. juli 1981, affattes § 15 således:

»§ 15. Såfremt den for 1981 eller et senere indkomstår opgjorte skattepligtige – almindelige og/eller særlige – indkomst udviser underskud, kan dette underskud fradrages i den skattepligtige almindelige eller særlige indkomst for de nærmest efterfølgende 5 indkomstår. Inden for denne periode kan fradraget, for så vidt det kan rummes i den for et tidligere indkomstår opgjorte skattepligtige indkomst, ikke overføres til noget senere indkomstår. Om fradrag fortrinsvis skal ske i den almindelige eller særlige indkomst for et indkomstår, afgøres af skattemynderen.

Stk. 2. Til og med den 1. maj, som først indtræder efter udløbet af et underskudsindkomstår, kan den skattepligtige ved erklæring over for ligningsmyndigheden kræve, at underskuddet i stedet helt eller delvis bringes i modregning i den skattepligtige almindelige eller særlige indkomst i et eller flere af de fem år, som ligger forud for underskudsåret. Afgives sådan erklæring senere end den nævnte 1. maj, kan erklæringen alene tages til følge, hvis den ledsages af en gebyrindbetaling på 3.000 kr.«

§ 2

Overførsel af negativ indkomst for 1980 og/eller tidligere indkomstår sker overensstemmende med hidtil gældende lovgivning.

Bemærkninger til lovforslaget

I forhold til skatteydere, der periodevis har negativ indkomst, periodevis positiv, er det massivt uretfærdigt at fastlægge skattebyrden ud fra kortperiodeopgørelser, idet de herved kan komme til at betale væsentlig mere i skat, end de har haft indtægt til.

Forslaget søger at råde en vis bod herpå ved at udvide gældende ligningslovs § 15, så det nu også skal være muligt at *tilbageføre* indkomstunderskud.

Mange har i gode år oplevet, at deres gode indtjening er blevet mere end halveret derved, at det offentlige via indkomstskatten har været broderpartsberettiget til det indvundne overskud. Derfor har de ikke kunnet konsolidere sig. Når lavkonjunkturen senere melder sig, er det påkrævet, at de straks kan henvende sig til den lokale forskudsregistreringsmyndighed og dér opnå, at det offentlige også deltager i underskuddet ved tilbagebetaling af de skatter, der i virkeligheden er betalt under urigtige forudsætninger i det eller de foregående år.

En sådan prompte tilbagebetaling er naturligvis først og fremmest en retfærdighedshandling, fordi det nu har vist sig, at virksomheden over en noget længere periode ikke var så overskudsgivende, som man troede, da man foretog skatteopgørelsen på den driftsøkonomisk set unaturlige vis, at man lod et jerntæppe gå ned ved regnskabsårets udløbsdag, mens livet – også det økonomiske liv – leves kontinuerligt på begge sider af 31. december, eller hvornår man nu måtte have statusdag. Det er fløjtende uretfærdigt, at folk med ujævnt indtægtsforløb skal behandles meget værre end folk med samme samlede indkomst ligeligt fordelt over årene.

Dertil kommer imidlertid, at underskuds-tilbageførelse er en langt sundere og hurtigere måde at hjælpe virksomheder i nød på end ved den socialdemokratiske metode med alskens særbureaukratforanstaltninger under den misvisende betegnelse erhvervsfremme.

Forslagets placering i den aktuelle samfundsøkonomiske debat blev fremhævet, da det den 13. august 1981 blev bebudet i en sålydende pressemeddelelse:

»Fremskridtspartiets sommergruppemøde har selvsagt indgående udformet, hvad der kan gøres for at hindre de afskedigelser, arbejdsløshed og reallønsfald, som folketingsflertallets politik fører med sig.

Den eneste virkelig gavnlige og holdbare recept indebærer kæmpelettelser af skatter og afskaffelse af de produktionstygende papirkrav og overflødige lovrestriktioner. Med folketingets nuværende sammensætning kan dette imidlertid ikke gennemføres.

Derfor har fremskridtspartiet særlig hæftet sig ved, at et enkelt regeringsmedlem har åbnet sig for gode enkeltforslag – ligegyldigt hvem der fremsætter dem.

Det er landbrugsministeren.

I stedet for at pille ved landbrugets selveje eller gennemføre nye udviklede specialordninger med grønne obligationer, indekslån eller lignende skulle han få gennemført en ganske lille, men særdeles virksomhedsfuld ændring i skatteloven.

Det drejer sig om de mange virksomheder, som må lukkes med underskud, og hvor dette efter gældende regler kan fradrages i indtægten i de næste fem år.

Det hjælper imidlertid så lidt på beskæftigelse og valuta, når arbejdspladserne først er nedlagt.

Der er brug for, at disse fradrag i stedet kan foretages her og nu og med det samme, så de fornødne penge straks er til stede til at betale de terminer eller andre påtrængende udgifter, der forfalder straks.

Fremskridtspartiet vil derfor, så snart folketinget samles næste gang, fremsætte lovforslag om, at folk med underskud i stedet for at trække dem fra i de kommende fem års indtægt skal kunne vælge at få fradraget i tidligere års indkomst (også inden for en fem års grænse), så de får den for meget betalte skat tilbage med det samme.«

Princippet om at tilbageføre underskud blev også anvendt i lov nr. 290 af 26. juni 1975 om skattemæssig tilbageførelse af underskud (for skatteåret 1975–76) i aktieselskaber m.v. Denne lov var imidlertid snævert tidsbegrænset, hvorhos den en-

sidigt favoriserede juridiske personer, hvilket er særdeles uheldigt i disses konkurrencekamp med personligt ejede virksomheder, ligesom en umiddelbar retfærdighedsbetragtning også tilsiger ligestilling mellem skatteyderne.

Tilbageførselsretten i nærværende forslag er teknisk udformet sådan, at den overhovedet ikke vil volde vanskeligheder. Hverken for skatteydere eller myndigheder, jfr. spalte 1897-1899 i folketingsforhandlingen 20. november 1975. Der var da heller ikke tekniske vanskeligheder ved den omtalte 1975-ordning eller i forbindelse med dødsbo-tilbageførselsreglerne, som vi nu har kendt i en halv snes år i kildeskattelovens §§ 31 og 32.

Det stillede forslag er en genfremsættelse af et den 17. oktober 1975 (Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne sp. 1885-1907, 3277-3280 og 10751-10758 samt tillæg A. sp. 979, tillæg B sp. 291 og 2013) og den 13. oktober 1976 (Folketingstidende 1976-77 (1. saml.) forhandlingerne sp. 391, 975, 3182 og 3326 og tillæg A sp. 697 og tillæg B sp. 103) fremsat forslag.

Om tilsvarende ny lovgivning i udlandet henvises til Skattepolitisk Oversigt 1976, 47 og 221f (Vesttyskland) og 222 (Holland). Også i øvrigt er vidtstrakt modregningsret for skatteunderskud almindelig i vore udenlandske konkurrentlande.

I Sverige og Norge kan underskud fremføres i ti år, i Holland i seks år, i Island, Finland, Canada, Belgien, Frankrig, Vesttyskland, Italien, Luxembourg, Spanien, Østrig, Japan og USA i fem år, og i England og Irland kan underskud fremføres

uden tidsbegrænsning. Adgang til underskudstilbageførsel findes i Vesttyskland, Holland, England, Norge, Canada og USA.

Der henvises også til, at vismandsrapporten fra maj 1981 anbefaler »at overveje muligheden for ordninger, der gav symmetri mellem samfundsdeltagelse i henholdsvis chancen for gevinst og risikoen for tab ved gennemførelse af erhvervsmæssige investeringer«.

Såfremt der viser sig flertal for forslaget under folketingets behandling, vil tekniske følgelovforslag blive fremsat om ændringer i kildeskattelovens §§ 31 og 32 og selskabsskattelovens §§ 8 og 15 og lov om særlig indkomstskat § 9. I disse forslag vil det bl.a. blive præciseret, at hvis den ene indkomst (almindelig indkomst og særlig indkomst) i samme indkomstår skulle være positiv og den anden negativ, skal modregning fortrinsvis ske inden for dette indkomstårs rammer.

Samtidig må lejligheden benyttes til udtrykkeligt i lovtæksten at slå fast, at hvis en senere ændring af en skatteansættelse (for 1981 eller senere år) bevirker, at denne bliver negativ (eller mere negativ end hidtil), skal skatteyderen have adgang til straks at kræve, at det negative beløb bringes i modregning i positiv indkomst for følgende og/eller for tidligere indkomstår.

Endvidere vil det være hensigtsmæssigt at tage fat på, hvordan ændringer af tidligere års indkomst skal indvirke på socialindkomsten for de pågældende år, og dermed eventuelt revision af børnetilskud, daginstitutionsfriplads o.s.v., o.s.v.